JEGES SZÁRNYALAK AERODINAMIKAI VIZSGÁLATA

Csőre Balázs^a, Kollár László^b, Fenyvesi Dániel^{c^*}

^a ELTE Informatikai, Kar, Savaria Műszaki Intézet, Gépészmérnöki BSc, 4. évf.

^b ELTE Informatikai, Kar, Savaria Műszaki Intézet, egyetemi tanár

^c ELTE Informatikai, Kar, Savaria Műszaki Intézet, egyetemi docens

ABSZTRAKT

A kutatás témája szélturbina lapátmetszetek jegesedésének hatása az aerodinamikai tényezőkre. A lapátokon felhalmozódott jég akár 50%-os teljesítményvesztéshez is vezethet szélerőművek esetén. A vizsgálat tárgya a NACA négyjegyű szárnyprofil sorozat néhány tagja. A tanulmányban a jegesedést az ónos szitálásra jellemző körülmények okozzák, és a szimulációk kimutatják a lapát geometriájának és az állásszög változtatásának hatását a kialakult jég alakjára, valamint a jég alakjának hatását az aerodinamikai tényezőkre. A kapott eredményekből következtetni lehet arra, hogy az egyes lapátgeometriák esetén milyen mértékben romlik a lapát aerodinamikája jegesedés hatására, illetve, hogy a lapátprofilt érdemes-e olyan területen használni, ahol a jegesedéssel számolni kell.

Kulcsszavak: aerodinamika, jegesedés, CFD, szárnyalak

1. Bevezetés

Azok a földrajzi helyek, amik a szélturbinák telepítésére optimálisak, nagyon gyakran ki vannak téve jegesedésnek. A szélturbinából kinyert teljesítmény a sebesség és a sűrűség növekedésével növekszik. Hideg éghajlaton az alacsony hőmérséklet a levegő nagyobb sűrűségét eredményezi, ráadásul ez gyakran párosulhat nagyobb szélsebességgel is (pl. domboldal, tengerpart). Az ilyen vidékek tehát tipikus példái annak, ahol a szélturbinából kinyerhető teljesítmény mennyisége kedvező, ugyanakkor jegesedést okozó időjárás is gyakran előfordul. A jegesedett szárnyalak csökkenti a felhajtóerőt és növeli az ellenálláserőt, ezáltal jelentősen rontja a turbina teljesítményét, ezenkívül káros rezgéseket, illetve szerkezeti meghibásodást is okozhat [1]. A jegesedést a Ansys Fensap-Ice, az áramlást az Ansys CFX szoftver segítségével vizsgáltuk meg. A szimulációk időben állandóak voltak. A vizsgálat síkáramlást feltételez, amely így elhanyagolja a 3D lapát(rács) szekunder áramlás jelenségeit. [2] alapján, igényes tervezés esetén, az agytól távolabb az áramvonalak, már hengermetszetekre (primer áramlásra) jól illeszkednek.

Függőleges tengelyű szélturbina esetén, az agy felé, a profilvastagság fokozatosan növekedik mert a lapátnak szilárdsági követelményeknek is meg kell felelnie, továbbá kisebb sugáron a kerületi sebesség is kisebb, ami lehetővé teszi, hogy nagyobb húr hosszat és ezzel együtt vastagabb profilt alkalmazzunk. A lapátvég felé az áramlási jellemzők már kedvezőbbek, így ott kisebb húr hosszokkal és lapátvastagsággal is biztosítható a szükséges felhajtóerő. A konvencionális profilok közül igen elterjedt a NACA44XX és NACA63XXX sorozat alkalmazása, mert ezek a profilcsaládok magas siklószám (C_l/C_d) értékkel rendelkeznek [3]. Azaz adott ellenállás erő esetén, a felhajtóerő értéke ekkor, fajlagosan nagyobb. A cikk ezért a NACA44 sorozat néhány tagját vizsgálja vastagság szerint, eltérő beállítási szög mellett.

⁽C) ELTE, Informatikai Kar, Savaria Műszaki Intézet, 2022 *Kapcsolattartó: Fenyvesi Dániel, daniel.fenyvesi@inf.elte.hu https://doi.org/10.37775/EIS.2022.1.3

1.1. Jegesedés folyamata

A jegesedést a szélturbina lapátokon a különböző típusú légtömegekben a túlhűtött vízcseppek okozzák melyeknek 0 °C alatti a hőmérsékletük, viszont még nem kristályosodtak ki. Ezek a túlhűtött vízcseppek nekiütköznek a lapátoknak és azonnal megfagynak. Azonban nem minden egyes vízcsepp fog nekiütközni a lapátnak, hanem csak azok, amik elég nagyok ahhoz, hogy a tehetetlenségüknél fogva ne legyenek képesek követni az áramvonalakat. Azok, amelyek ütköznek, az ütközés pillanatában megfagynak, vagy elpattannak, vagy ütközés után szétfolynak, ezáltal különböző problémákat okozva. Megkülönböztethetünk jég típusokat: jégmáz (glaze), zúzmarás jég (rime), és ezeknek a keverékét (mixed) [4, 5].

A zúzmarás jég általában a lapát belépőélénél vastag, átlátszatlan és kevésbe veszélyes, mert "áramvonalasabb formája" van és kisebb sűrűsége. Ez annak a következménye, hogy az alacsony hőmérséklet vagy az alacsony folyékony víztartalom miatt abban a pillanatban, amikor a vízcsepp ütközik a felülettel, azonnal ráfagy, mielőtt újabb vízcsepp ütközne a felületnek. A zúzmarás jeget a száraz növekedés (dry growth) alakítja ki, amikor nincs folyékony víz a jégben, ezért kisebb a sűrűsége. Ez a jégtípus nagyon alacsony hőmérsékleteken lesz jelen (általában –10 °C alatt) és alacsonyabb víztartalomnál.

A másik jégtípus a jégmáz, ami a zúzmarás jégnél jóval bonyolultabb és modellezni is nehezebb. A jégmáz valamivel magasabb (fagypont közeli) hőmérsékleten fog létrejönni, illetve magasabb folyékony víztartalomnál. A jégmázat a nedves növekedés jellemzi (wet growth), ekkor van folyékony víz a jégben. Ez a jégtípus szinte átlátszó, nagy sűrűségű és mindenféle alakzatot felépíthet a lapáton, szarvak jöhetnek létre és ezáltal ez jóval nagyobb mértékben rontja az aerodinamikai tulajdonságokat, illetve itt előfordulhat az is, hogy a lapátokról leesnek jégdarabok, mivel a nagyobb sűrűség nagyobb tömeggel fog járni [6]. Jiménez mind a három jégtípust vizsgálta [4]. Jelen kutatásban a jégmázat okozó ónos szitálás hatása lett vizsgálva különböző szárnyprofilvastagságok, és állásszögek mellett.

2. Szárnyprofil jegesedésének modellezése

Nagyon sok vizsgálat, cikk született már a jeges szélturbina lapátok következményeiről, magáról a jegesedés folyamatáról, modellezéséről. A modellezésnek, vizsgálatoknak több módját alkalmazzák. Ilyen a numerikus modellek alkotása, laboratóriumi kísérleti modellek fejlesztése, valamint kísérleti megfigyelések szélturbinákon. A következőkben néhány fontosabb, a jelen tanulmányhoz kapcsolódó vizsgálat összefoglalása olvasható.

Bose [7] 1990 telén egy 1,05 méter átmérőjű vízszintes tengelyű két lapátos akkumulátor töltésére szolgáló szélturbina jegesedést vizsgált. Jegesedést okozó ónos eső és ónos szitálás okozta jégmáz kialakulását tanulmányozta. A jég alakját úgy jegyezte le, hogy a kialakult jeges lapátra egy rá merőleges, középen lyukas táblát erősített majd arra egy papírt és körberajzolta a különböző alakokat eltérő lapátmetszeteken.

Több napon keresztül tartó, változó környezeti körülmények között végzett vizsgálatok során arra az eredményre jutott, hogy a lapátok belépő élénél alakult ki több jég, illetve a nyomott oldalon jött létre nagyobb tömegű jég, míg a szívó oldalon a lapát szinte jégmentes volt. A két lapáton felhalmozódó jég tömege körülbelül másfélszeresére növelte a rotor tömegét és a lapátok teljes térfogatát is növelte 80%-kal, ami lényegesen megváltoztatta a lapát aerodinamikai jellemzőit. Turkia et al. [8] a finn éghajlatra jellemző meteorológiai viszonyokat választva, módszert dolgoztak ki a jegesedés okozta szélturbina veszteségek becslésére, szintén numerikus módszerek segítségével. Shu et al. [9] vízszintes tengelyű szélturbina modell jegesedési jellemzőit és teljesítményét vizsgálták szélcsatornában, itt a jegesedést is mesterségesen biztosította a vizsgálathoz. Az eredményük referenciát nyújtott a jégtelenítés tervezéséhez. Kollér és Mishra [10] egy inverz lapáttervezési módszert használtak adott sebességeloszlás eléréséhez. A jegesedést is szimulálták, és figyelembe vették annak hatását a sebességeloszlásra. A jeges lapát körül kialakult áramlási viszonyokra is különböző numerikus szimulációkat használtak változó peremfeltételek mellett. Vizsgálták a jegesedés hatását az aerodinamikai együtthatókra, és azt találták, hogy a vázvonal nagyobb görbülete esetén kialakult jég kisebb mértékben csökkenti a felhajtóerő és ellenálláserő tényezők hányadosát.

A jelenlegi munka fő feladata volt annak vizsgálata, hogy a szárny vastagságának és állásszögének növelése milyen hatással van az aerodinamikai együtthatókra, illetve a létrejött jég alakjára.

3. Áramlási tér modellje jeges és jégmentes esetben

A jeges és jégmentes lapát körül kialakuló áramlási teret az Ansys CFX szoftver [11] segítségével határoztuk meg. Az általunk vizsgált profilok a NACA 4 jegyű profilcsalád néhány tagja volt. A 4 jegyű sorozat első két számjegye a vázvonal íveltségének maximumára és annak helyére utal a húrhossz mentén, míg a harmadik és negyedik számjegy a profilvastagságot adja meg a profil húrhosszának százalékában. A profilok aerodinamikájának és jegesedésének tanulmányozása a geometria és állásszög változtatásával történt. A geometria módosítása a szárnyprofilok vastagságának növelése volt a NACA 4404-től egészen a NACA 4430-ig. Az állásszög módosítása a NACA 4412-es profil esetében történt 0° és 15° között. A kutatás kétdimenziós síkáramlást feltételezett. Ennek megfelelően az áramlási tér egy téglalap alakú geometria közepén a szárnyprofillal. A tartomány méretei nagyon fontosak egy áramlástani szimuláció esetében, különösen a szárnyprofil utáni méret. A túl kicsi tartomány ugyanis hatással lehet a szárnyfelület körül kialakuló áramlásra, ezáltal torzítva a kapott végeredményeket (peremfeltétel érzékenység). Azonban a tartomány mértéktelen növelése csak a számítási igényt növelné. Az optimális tartomány méretet a különböző tartomány méretek esetén kapott számítási eredmények (max., min. nyomásérték, felhajtóerő, ellenálláserő) összehasonlításával határoztuk meg. Ahol már nem volt változás az értékekben, vagy csak elhanyagolhatóan kicsi (0,1%), ott megfelelőnek bizonyult a tartomány. Az ez alapján kapott tartomány méretei az 1. ábrán láthatóak.

1. ábra: Az áramlási tér méretei mm-ben

2. ábra: Hálózott NACA 4408-as profil

A következő lépés az áramlási tér diszkretizálása, azaz a háló csomópontok létrehozása. A szoftver ugyanis a közelítő algebrai egyenleteket, a hálózott geometria csomópontjaiban oldja meg. A hálózási cella alakjának egy 2 dimenziós háromszög alakú hálót készítettünk, ami a szárnyprofil körvonala körül sűrűbb a pontos megoldás érdekében. A szárnykeresztmetszet körül egy határréteg hálót is létre hoztunk, ami egészen a lamináris alaprétegig fel lett bontva és 27 cella vastagon tart, 20%-os cellaméret növekedéssel. Erre azért volt szükség, mert a megoldáshoz egy alacsony Reynolds-számú turbulencia modellt használtunk fel, ami megköveteli a finom határréteg hálót (SST- Shear Stress Transport) [11]. Az áramlási tér meghatározásához használt hálózott geometria minta, a 2. ábrán látható [12]. A peremfeltételek definiálása miatt szükség volt a tartomány határainak felbontására és elnevezésére (Ansysban Named Selection), ez a 3. ábrán látható. A preprocesszorban kell definiálni a peremfeltételeket a különböző tartomány részekre. A belépő keresztmetszetre (3. ábrán inlet) egy a felületre merőleges 10 m/s-os megfúvási sebességet definiáltunk. A kilépés (3. ábrán outlet) egy "pressure outlet" típusú peremfeltétellel, 0 Pa-os relatív nyomással lett modellezve. A tartomány felső, alsó, illetve két oldalsó felülete (3. ábrán top és bottom) transzlációs szimmetriaként lett definiálva, azaz síkra merőlegesen a profil végtelen hosszú (síkáramlásból következik), ehhez a felső és alsó felületek transzlációs szimmetriával kapcsolódnak, így elkerülve a CFX "opening" peremfeltétel használatát. A szárny (3. ábrán airfoil) falként definiálva.

3. ábra: Számítási tartomány részei

	$egin{array}{c} Szélsebesség \ [m/s] \end{array}$	Hőmérséklet [°C]	$\begin{array}{c} C seppfoly \acute{o} s \\ v \acute{z} tartalom ~[g/m^3] \end{array}$	Közepes vízcsepp átmérő [µm]
Ónos szitálás	10	-5	1,5	62

1. táblázat: Ónos szitálást jellemző paraméterek

4. Jegesedés modellezése

A jegesedés folyamatát és annak következtében kialakuló jeges lapátalakot az Ansys Fensap-Ice szofver [13] alkalmazásával modelleztük. A hálózott geometria ugyanúgy elengedhetetlen a jegesedést szimuláló szoftver használatához, aminek a jellemzői megegyeznek az előző fejezetben leírtakkal. A szoftverbe a szükséges környezeti és modell beállításokat követően egy Multi-Shot szimulációt futtattunk le, amivel egy folyamatos egymásra épülő jégtömeget lehet létrehozni. Az ónos szitálást előidéző környezeti paraméterek az 1. táblázatban láthatóak. A megadott közepes átmérővel definiáltunk egy úgynevezett Langmuir-D vízcsepp eloszlást, ami hét különböző vízcsepp átmérőt feltételez [13].

A Multi-Shot szimuláció áll egy áramlási megoldóból, ami meghatározza az áramlást a szárnyprofil körül. Ezután az áramlási mezőből a szoftver (Fensap-Ice) kiszámolja az ütközési hányadot, azaz, hogy mennyi és mekkora vízcseppek fognak nekiütközni a szárnynak. Következő lépésben a szoftver az előző folyamatoknál kapott eredményekből meghatározza a kialakult jeges alakot, a beállított, egy iterációs lépés jegesedési idejének megfelelően. Ezután következik a Multi-Shot szimuláció utolsó lépése, ami miatt folyamatos jégképződés jön létre. A szoftver a jeges alaknak megfelelően eltolja a kialakított hálót, majd a ciklus kezdődik elölről. Ez a folyamat addig tart, amíg az összes beállított iterációs lépés lefut. A jegesedési idő zérus állásszög esetében 60 min, nem zérus állásszög esetében 180 min volt.

5. A szimulációk hitelesítése

Mielőtt az eredményeket közölnénk, elvégeztünk egy validációs vizsgálatot, egy NASA által szélcsatornában kimért jégmentes profil segítségével [14]. A geometrián kívül minden beállítás megegyezik az általunk használt és 3. fejezetben már ismertetett adatokkal. Ez által lehet következtetni az általunk használt modell megfelelőségére, és az eredmények pontosságára.

4. ábra: a) Felhajtóerő tényező változása NACA23012 profilon (CFD szimuláció),
b) Ellenálláserő tényező változása NACA23012 profilon (CFD szimuláció)

5. ábra: a) Felhajtóerő tényező változása NACA23012 profilon (NASA) [14],
b) Ellenálláserő tényező változása NACA23012 profilon (NASA) [14]

5.1. Jégmentes szárnyalak áramlástani szimulációjának hitelesítése

A CFD modell validációja a NASA által, szélcsatornában kimért NACA23012 jégmentes szárnyprofil felhajtóerő tényező [14], és ellenálláserő tényezőinek összehasonlítása alapján történt különböző állásszögek és $R_e = 1, 8 \cdot 10^6$ mellett.

A vizsgálatban az áramlás kétdimenziós. A jégmentes esetben a CFD szimuláció és a NASA által kapott diagramok a 4. és 5. ábrán láthatóak. A felhajtó- és ellenálláserő tényezők számításánál, az erő komponenseket osztással dimenziótlanítjuk, így a nevezőben, a megfújási sebességből számolt dinamikus nyomást szoroztuk a húrhosszal, egységnyi profil kiterjedést feltételezve az áramlás síkjára merőlegesen.

A diagramokon látható, hogy 17°-os állásszögig vannak kiszámítva az értékek a jobb szemléltetés érdekében, ami már a NASA által kapott eredményeken nincs feltüntetve azonban a tendencia követhető. Az eredményeken látható, hogy a CFD szimuláció által kapott értékek, és a NASA által kapott mérési eredmények (pirossal jelölve) közel 96%-os egyezést mutatnak [14]. Az általunk vizsgált modellek háló és peremfeltétel típus beállításai megegyeznek a validálás során használt modell beállításokkal. A háló beállítást, a vizsgálatunknál alkalmazott $R_e = 7,75 \cdot 10^5$ mellett végeztük, ahol a lamináris alapréteg is felbontásra került. Mivel $R_{e,\rm krit} = 1,5\cdot10^5 << R_e$ és a sebesség << Ma = 0,3, így a [14] hasonlóan, a modelleknél a szívott oldali depresszió csúcs után a turbulens határréteg felépül [15] és ezért a siklószám az R_e -től függetlenedik [16]. Tehát a validált eredményekből és a szándékolt y+ megfelelőségből következik, hogy az általunk használt CFD modell beállítások megfelelőek.

6. Eredmények

A szárnyprofil áramvonalas test, azaz az ellenállását főleg a súrlódási erő (nyírófeszültség a felület mentén vagy határréteg áramlás) és kismértékben az alakellenállásból származó erő (nyomáskülönbség a test előtt és után) determinálja. A felhajtó erő a turbina kerék hajtásához szükséges nyomatékkal arányos. A lapátra ható eredő erőt a CFX felületi nyomásból számolja, vetületei a felhajtó és ellenálláserő páros (y és x irány). "Egy szárnyprofil feladatának annál jobban megfelel, minél kisebb

6. ábra: a) NACA 4408-as jeges profil (zérus állásszög), b) NACA 4412-es jeges profil (zérus állásszög)

7. ábra: a) NACA 4412 jeges profil (5° állásszög esetén, b) NACA 4412 jeges profil (10° állásszög esetén)

az ellenállása a felhajtóerőhöz képest." [17] Ez a tulajdonság a siklószámmal fejezhető ki. A szimulációk eredményeként kapott néhány jeges profil látható a 6. és 7. ábrán. A 6. ábrán különböző profilokon kialakuló jégalakok hasonlíthatók össze, míg a 7. ábrán különböző állásszögek esetében kapott jeges profilok láthatók.

A számszerű eredményeket két diagram mutatja be. A 8. ábrán zérus állásszög mellett látható a geometria változtatás hatása a siklószámra (vagyis a felhajtóerő tényező és az ellenálláserő tényező hányadosára) mind jeges mind jégmentes esetben. Jégmentes esetben, a siklószám csökkenő tendenciát mutat a lapát vastagságával. A várakozásnak megfelelően a siklószám, a jeges profilok esetén kisebb, mint jégmentes esetben, de a jég a csökkenő tendenciát is befolyásolja. Vékony profilok esetén a siklószám kezdetben növekszik, majd vastagabb profilok esetén csökken.

A 9. ábrán a NACA 4412-es profil jeges és jégmentes profil állásszög változtatásának hatása látható a siklószámra. A jég az állásszög függvényében a siklószámra kapott tendenciát csak kis mértékben befolyásolja, de az értékét jelentősen csökkenti a jégmentes esethez képest.

8. ábra: Szárnykeresztmetszet vastagság növelésének hatása jégmentes és jeges lapátprofilok esetén (zérus állásszög mellett)

9. ábra: Állásszög növelésének hatása jeges és jégmentes esetben (NACA4412)

7. Következtetések

A diagramokból levonható további tudományos következtetések az alábbi pontokba foglaltuk össze:

- 1. A vizsgált legvastagabb NACA 4430 profil esetén, a jég jelenléte, csak jelentéktelen változást okozott a siklószámon, zérus állásszög mellett (8. ábra). Ennek oka, hogy a vastagabb profil tompább test (áramlás irányára merőlegesen a kiterjedése nagyobb), mint pl. a szintén vizsgált vékonyabb (áramvonalasabb) NACA 4404 profil. Ezért a NACA 4430 profilnál a jég felhalmazódás aerodinamikai degradáló hatása mérsékeltebb.
- 2. Zérus állásszög mellett, a jégmentes NACA4418 profil közel azonos siklószámot produkál, mint a vastagabb NACA 4424 profil (8. ábra). Jéglerakódás esetén ugyanakkor, a NACA4424 siklószám csökkenése már nagyobb szemben a NACA 4418-cal. Így, ha a szilárdsági szempontok nem indokolják a NACA 4424 profil alkalmazása jegesedésre hajlamos helyen nem célszerű, a vizsgált állásszög tartomány közelében.
- 3. A jeges környezetben és zérus állásszögnél a vastagabb (tompább) NACA4408 nagyobb siklószámot produkál, mint a vékonyabb NACA 4404 profil (8. ábra). Ez a tulajdonság ellentétes a jégmentes siklószámok alakulásával. Továbbá a jeges konfigurációnál a NACA 4412 siklószáma alig romlik a NACA 4408 siklószámához képest, míg a jégmentes profil esetén az eltérés jelentősebb. Ezeknek az az oka, hogy a vastagabb profil felületén kialakult jégalak itt "áramvonalasabbá" teszi a profilt úgy, hogy a jeges felület barázdáit kisméretű leválások töltik ki. Az így keletkezett pangó tartományok fölött folyékony nyíróréteg alakul ki, ami, mint határoló felület viselkedik, e fölött a főáramlás már folyamatos.
- 4. A jeges NACA4412 profil esetén még a 10° beállítási szögig siklószám növekedés figyelhető meg a jégmentes profillal szemben, ahol a maximum 8° körül van (9. ábra).

A kutatásban az elért eredmények alapján következtetéseket lehet levonni, hogy különböző lapátgeometriák esetében mekkora jégtömeg fog kialakulni ónos szitálásra jellemző körülmények között, illetve, hogy az állásszögnek mekkora a hatása a kialakult jég alakjára és tömegére. Megállapítható továbbá, hogy a vastagabb profilokra kapott siklószámok jégmentes esetben kisebbek, mint a vékonyabb profilokra kapott értékek, ugyanakkor értékének csökkenése jég hatására már kisebb mértékű.

8. Köszönetnyilvánítás

A TKP2021-NVA-29 számú projekt az Innovációs és Technológiai Minisztérium Nemzeti Kutatási Fejlesztési és Innovációs Alapból nyújtott támogatásával, a TKP2021-NVA pályázati program finanszírozásában valósult meg.

9. Irodalomjegyzék

- O. Parent, A. Ilnica, Anti-icing and de-icing techniques for wind turbines: Critical review, Cold Regions Science and Technology 65, 2011, pp. 88-96, CrossRef
- [2] W. Bohl, W. Elmendorf, Strömungsmaschinen 1, Vogel, 2013, pp. 235, Bild 10.19
- [3] R. Gasch, J. Twele, Wind Power Plants, Springer, 2012. CrossRef
- [4] T. Reid, G. Baruzzi, I. Ozcer, D. Switchenko, W. G. Habashi, *FENSAP-ICE Simulation of Icing* on Wind Turbine Blades, Part 1: Performance Degradation, 51st AIAA Aerospace Sciences Meeting including the New Horizons Forum and Aerospace Exposition, Grapevine, 2013, TX, AIAA 2013-0750, CrossRef
- [5] I.B. Jiménez, Detection and removal of wind turbine ice, MSc Thesis, University of Gavle, 2018.
- [6] S. Barber, Y. Wang, S. Jafari, N. Chokani, R.S. Abhari, The Impact of Ice Formation on Wind Turbine Performance and Aerodynamics, Journal of Solar Energy Engineering 133(1):011007, 2011. CrossRef
- [7] N. Bose, Icing on a small horizontal-axis wind turbine, Part 1: Glaze ice profiles, Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics 45, 1992, pp. 75-85, CrossRef
- [8] V. Turkia, S. Huttunen, T. Wallenius, Method for estimating wind turbine pro-duction losses due to icing, VTT Technology 114, Finland, 2013, url
- [9] L. Shu, J. Liang, Q. Hu, X. Jiang, X. Ren, G. Qiu, Study on small wind turbine icing and its performance, Cold Regions Science and Technology 134, 2017. pp.11-19, CrossRef
- [10] L.E. Kollar, R. Mishra, Inverse design of wind turbine blade section for operation under icing conditions, Energy Conversion and Management 180, 2019, pp. 844-858, CrossRef
- [11] ANSYS Inc., ANSYS CFX Reference Guide, Canonsburg, 2020.
- [12] Lajos T., Az áramlástan alapjai, Budapesti Műszaki Egyetem Áramlástan Tanszék, Budapest, 1992.
- [13] ANSYS Inc., ANSYS FENSAP-ICE User Manual, 2020.
- [14] B. Michael, A. Broeren, H. Addy, M. Potapczuk, D. Guffond, E. Montreuil, Airfoil Ice-Accretion Aerodynamics Simulation, 45th AIAA Aerospace Sciences Meeting and Exhibit, Reno, Nevada, 2007, CrossRef
- [15] B. Eckert, E. Schnell, Axial- und Radialkompressoren, Springer, 1981.
- [16] F.A. Morrison, An Introduction to Fluid Mechanics, Cambridge, 2013.
- [17] Czibere T., Áramlástan, NTK, 2007.

27